

Maya er 18 år gammel og har mye å gjøre i sin nye leilighet. Men egentlig vil hun bare ta på seg bleien sin og få lov til å være fire år igjen.

& SOFI LUNDIN

LIVET SOM VOKSE NEN BABY

- Jeg skal ha bleier!
- Eh, ja... Uten resept?
- Ja!
- Eh, jaha, hvilken type?
- Nei, jeg veit ikke helt.
Jeg trenger bare noen
som er tykke!

Røyken fra en Rød Prince stiger mot taket. Maya tar noen dype trekk. I dag er det en sånn dag. Det vet hun bare. Det har vært mye i det siste. Hun står jo på egne bein nå og må ta ansvar. Oftest kommer følelsen allerede om morgnen. Følelsen som sier at hun behøver å bli liten.

Maya snakker fort, som om hun vil si mye på kortest mulig tid. Hun forteller om helgens innflyttingsfest, om vennene, den nye leiligheten og frustrasjonen over at den lille østlandsbyen bare har to barer hvor 18-åringene slipper inn. Så snur hun plutselig hodet og viser stolt fram sin nye frisyre.

- Ble det ikke fint? Det var vel ikke helt planlagt kanskje, men følte bare for det!
 Maya drar fingrene over høyresiden av hodet der det skulderlange håret er blitt millimeterkort. Hun er impulsiv, både når hun er liten og stor, eller, som i dag, et sted midt imellom.

DET HAR VÆRT en helg med gleder og skuffelser. Det er gjerne i slike tilfeller Maya får for seg at hun trenger ny frisyre. Det er på dager som denne, når hun føler seg stresset, bekymret og ensom, at behovet for

SAKEN PÅ 1-2-3-4

Hva? 18 år gamle Maya bruker bleie og smokk. Det samme gjør 40-årige Erik. De er infantilister – voksne mennesker som søker tilbake til barndommen.
Hvorfor? Fagfolk er uenige om hvorfor voksne mennesker behøver å bruke bleie og gå i barndommen. I dag er den mest fulgte teorien at det handler om mangel på nærhet i formative år.
Hvor mange? Et høyst usikkert anslag viser at rundt tusen nordmenn er infantilister.
Hva nå? Noen infantilister har som mål å komme ut av situasjonen. Andre vil forbli babyer hele livet.

nærhet og trøst blir ekstra sterkt. Da har hun bare lyst til å forsvinne inn i en verden der hun ikke trenger å tenke på alt som er vanskelig. Et sted hvor hun slipper vonde minner, redselen for å ikke være bra nok og tankene om framtiden.

Hun bestiller en Pepsi Max og ber om et sugerør. Da kan hun lage morsomme bobler i glasset, og plastikken er god å tygge på. Maya heller brusen i glasset så kullsyren bruser, tar tak i glasset med begge hendene og lager svære bobler med sugerøret. Hun fniser når brusen velter over glasskanten. Ansiktet får et barnslig uttrykk. Stemmen blir liten.

Maya er på vei inn i den verden hun liker aller best. Det er en stund siden hun har vært liten nå. Det skal ikke skal mer til for at hun skal få barnetendenser. Hun burde drikke opp og gå hjemover, det kan være vanskelig å stoppe nå. Hun sitter jo ute blant folk og kan ikke gjøre som hun vil.

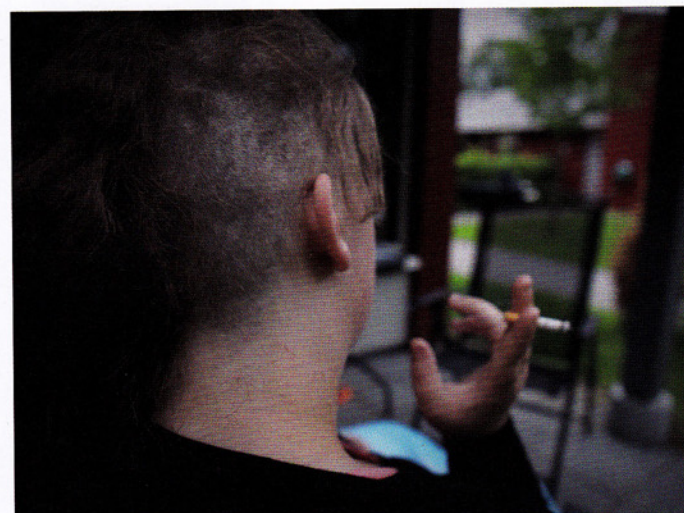
Men Maya kan ikke gå hjem ennå. Hun har overtalt seg selv å gjøre noe som hun har gruet seg til lenge.

MAYA BLIR IKKE lett flau, men dette er noe av det verste hun vet. Noen dager går det bedre, men i dag er det ekstra vanskelig. Heldigvis er det mandag og folk sitter på kontorene sine. Risikoen for at hun skal bli tatt på fersken er ikke så stor.

Hun tenner en ny røyk og trekker røyken langt ned i halsen. Begynner å gå bortover gata. Et trekk for hvert skritt. Hvis hun bare gjør det nå, er det gjort, og da kan hun gå hjem.

Stegene blir lengre, hjertet banker hardere.
 - Tenk om det er noen jeg kjenner der! Jeg er så redd jeg skal bli sprut rød, sier hun halvhøyt.

Hun runder hjørnet og går inn på apoteket. Hun går lengst inn i lokalet, til hudpleieavdelingen. Hun vender på en nattkremeske og leser. Hun skal ikke ha krem, men nå har hun god oversikt over butikken, og får bekreftet at det ikke er en slektning som står i skranken. Tanta hennes jobbet her før.

Stresset. Det hender at Maya tenner den ene sigaretten med den andre, spesielt når hun snakker om ting som er vonde og vanskelige.

Maya går en runde i butikken. «Forstoppelse» står det på et skilt. Maya blir stående foran hyllene med produkter mot magebesvær. Hun kikker over hyllene bort mot kassen. Den eldre kvinnen med kort gråblondt hår og runde briller hjelper en annen kunde. Så går kunden og damen ser bort mot Maya.

- Kan jeg hjelpe deg med noe?
 Hjertet er på vei å hoppe ut av brystet.
 - Jeg må vel egentlig bort dit, tror jeg!
 Maya peker mot en dør på andre siden av rommet.
 - Jeg skal ha bleier!
 Damen blir stille en stund før hun ser på Maya.
 - Eh, ja... Bleier, ja. Uten resept?
 - Ja!
 - Eh, jaha, hvilken type da?
 - Eh, nei, jeg veit ikke helt. Jeg trenger bare noen som er tykke!

Ekspeditøren går bort til døren på den andre siden. Under et bord midt i rommet finner hun fram en

hvit, avlang plastboks, løfter av lokket og begynner å ta ut en etter en av de forskjellige bleietypene. Hun ser på Maya.

- Jeg foretrekker de med teip på sidene. Det synes jeg er fint, sier Maya.
 - De med teip?
 - Ja!
 - Du mener en sånn med slipp, eller...
 - Ja, slipp blir bra.
 - Jeg vet ikke om du har «Slipp Super», eller «Slipp Maxi», eller...

Damen forsvinner ut gjennom en annen dør og blir borte en stund. Så kommer hun tilbake med en avlang pakke.

- Dette er Tena Maxi Slip.
 Maya tar bleiepakken og går bort mot kassa.
 - Sånn, da blir det 214 kroner! Er dette noe du bruker til deg, eller?
 - Ja.

- Da burde du snakke med legen din sånn at du får blå resept, så blir det litt billigere for deg.
- Jeg veit det. Har bare ikke kommet så langt enda.

DEN STORE BLEIEPAKKEN legges i en pose. Maya håper den ikke er gjennomsiktig. Hun går fort ut av butikken, runder hjørnet og blir stående.

Hun plasserer posen på bakken, drar opp en plastikklygter, åpner lokket på røykpakken og tapper med pekefingeren på undersiden av pakken til en røyk faller ut. Hun trekker røyken dypt ned i lungene og lener seg mot murveggen. Hun blåser røyken mot himmelen. Kinnene er røde, håndflatene svette. Da var det gjort. Nå kan hun slappe av til neste gang.

MAYA MÅ ALLTID lyve. Det er nok det som er verst av alt. Selvfølgelig har hun tenkt på dette med blå resept og visst skulle hun ønske at hun kunne få det. Aller helst skulle hun ønske at hun turte å si til dama med de runde brillene at dette er noe hun trenger akkurat like mye som en person med inkontinens.

Ikke fordi hun tisser på seg ufrivillig, men fordi behovet for bleier er der. Et behov som hun alltid har hatt og som hun ikke får gjort noe med. Selvsagt har hun prøvd. Mange ganger.

Men behovet kommer alltid tilbake.

MAYA ER INFANTILIST, eller Adult Baby (AB) som det også kalles. Infantilisme er et sekkebegrep, men felles for de fleste er bruken av bleier og ønsket om tilbakeføring til barndommen. Derfor kan man si at en infantilist har en lavere mental enn fysisk alder.

For mange er infantilismen seksuelt betinget. Vedkommende tenner på å være i rollen som barn, eller se andre som er det. Selve «tenningen» kan ligge i babyutstyret - bleier, smykker, tåteflasker, klær, babypudder og så videre. Men det kan også være selve ritualet - det å bli passet på, matet, skiftet på, stelt og kost med - som gir nytelse. Noen har bleiefetisj. De kaller seg gjerne for Diaper Lovers (DL).

Bleien er nesten alltid av stor betydning også for en AB. Forbindelsen med barndommen er felles for begge. Derfor brukes samleuttrykket ABDL. Noen definerer seg som AB, andre som DL - eller som begge deler.

Det er uklart hvem som var først ute med uttrykket infantilisme, men mye tyder på at det var Sigmund Freud. *Psychosexual Infantilism* ble introdusert av Freud på begynnelsen av 1900-tallet, som en del av teorien om *Psychosexual Development*. *Psychosexual Infantilism* ble brukt om personer som hadde en ikkeheteronormativ utvikling. Seksuelle tanker, fantasier og handlinger som lå utenfor tidens normer, var i følge Freud infantilt. Homoseksualitet, bifili og transvestisme var også en del av det Freud kalte for *Psychosexual Infantilism*.

En av Freuds etterfølgere, den østerrikske fysikeren og psykologen Wilhelm Stekel, tok i bruk det freudianske begrepet, og i 1922 ga han ut en bok med

**Selve «tenningen»
kan ligge i babyutstyret
- bleier, smykker,
tåteflasker,
klær, babypudder.**

Babydager. Noen ganger er Maya liten fra morgen til kveld. Men røyk må hun uansett ha.

samme tittel. I følge Bob Grey, som er grunnleggeren av nettstedet *understanding.infantilism.org*, hører likevel Freud og Stekel sine teorier til fortidens forståelse av fenomenet.

PARAPHILIC INFANTILISM ER kanskje et mer dekkende begrep for infantilisme. Parafilier er seksuelle uttrykksformer eller preferanser overfor objekter, situasjoner eller individer - preferanser som avviker fra det heteronormative. Parafilier inkluderer ulike tenningsmønstre som inngår i den «vanlige» menneskelige seksualitet, men også grunnleggende følelsesmessige forstyrrelser i seksualiteten, som pedofili.

Den normgivende klassifikasjonen av sykdommer og beslektede helseproblemer, vanligvis referert til som ICD, er et klassifikasjons- og diagnosesystem utgitt av Verdens Helseorganisasjon. Ifølge ICD-10, som er den versjonen vi følger i dag, faller infantilisme sammen med andre parafilier under seksjon F65: Forstyrrelser i seksuelle objektvalg. Infantilisme betraktes som en variasjon av sadomasochisme, siden rollespill av forskjellig art ofte er med i bildet.

På grunn av den noe negativt ladede historiske definisjonen av infantilisme, er det ikke uvanlig at infantilister idag søker andre begrep. ABDL er den beskrivelse som favoriseres i miljøet.

INFANTILISMEN ER SEKSUELT betinget for noen. Men ikke for alle. Ikke for Maya. For henne blir bleiene og følelsen hun får når hun blir liten en slags tilbakeføring til barndommen - til «*The lost paradise of happy childhood days*», som Wilhelm Stekel beskriver det i *Patterns of Psychosexual Infantilism*.

Maya mener behovet for å være liten er relatert til opplevelser i barndommen, ustabile oppvekstvilkår og et ønske om kjærlighet og omsorg. Maya bruker ikke bare bleier. Hun kjøper smykker, tåteflasker, Natusan-produkter og bamser. Alt forsterker følelsen av å være liten. Slik finner hun tilbake til det som har vært, og fyller tomrommet som finnes inni henne.

Når Maya ikke tenker på hvordan man «bør» være, på hvordan man «skal» se ut og «bør» leve sitt liv, ønsker hun aller mest å leve et liv som en voksen baby.

Det er planen nå som hun endelig er 18 år og står på egne bein. Nå kan hun være akkurat sånn som hun vil. For bare noen uker siden flyttet hun inn i sin første egne leilighet, og planleggingen med å lage et eget barnerom er i full gang. Nå kan Maya være seg selv.

MEN DET HENDER at Maya lurer på hvordan livet ville ha vært hvis Maya (4) en dag vokste opp og bli stor for alltid. Hun har hørt at det kan skje.

Men det får hun tenke på en annen dag.

MAYA VAR SENGEVÆTER til 12-årsalderen, men selv da hun sluttet å tisse på seg, forsvant ikke behovet for bleier. Bleien gir henne trygghet. Den blir et symbol på den lykkelige barndommen, da livet var problemfritt. Tiden da hun var mammas lille jente,

«En tykk bleie med slipp gir den ultimate babyfeelingen. Det skal føles at man har noe på»

ERIK | INFANTILIST

før søsknene kom. I tankene er Maya fortsatt fire år. Ikke tre eller fem. Nøyaktig fire. Hun husker ikke mye fra årene før, men har gode minner fra tiden som fireåring. Maya var enebarn og fikk all oppmerksomhet fra mor og stefar. Hun følte seg sett. Elsket. Det var lykkelige dager, hun ville gjort alt for å få den tiden tilbake.

I MOTSETNING TIL Maya, finnes det infantilister som ikke har dårlige minner fra barndommen. Erik er en av dem. Han er som vanlig litt forsinket.

De sorte dressbuksene er ikke tilfeldig valgt. Det er heller ikke den blåstripete skjorten og de velpolerte skoene. Vel framme i den mørke baren løfter han lap-top-bagen av skulderen, tar tak i buksene et stykke over knærne og trekker dem opp et par centimeter før han setter seg ned. Smilet kommer helt plutselig og brer seg over det runde, litt barnslige ansiktet. Smarttelefonen durer i det han legger den på bordet og det er snart tid for et nytt møte. Og så enda et før dagen er over. Slik går dagene i jakten på nye klienter, spenningen før kontraktsignering, gleder over å lykkes og skuffelser når forretningene går dårlig.

Det finnes dager som er mer hektiske enn andre. Da løper prestasjonsangsten om kapp med den dresskledde forretningsmannen på vei hjem. Det er oftest da det skjer. Hjertet begynner plutselig å banke hardt i brystet, følelsen av stress og uro sprer seg. Erik blir ufokusert og vil bare hjem til tryggheten.

Så kommer frykten. Omtrent samtidig som han begynner å dagdrømme. Tenk om noen kan se på han hvordan han føler. Tenk om hodet hans blir gjennom-siktig og bildene i hodet avslører hemmeligheten han bærer. Tanken har vært en del av ham i over 40 år.

Alt han har bygd opp gjennom årene ville bare forsvinne, han ville våknet opp uten jobb, kolleger og venner. Uten framtid. For det er det som vil skje, tror han, hvis noen får vite at hans høyeste ønske er å forsvinne inn i en verden der alt er trygt, der ingen vonde tanker finnes.

Til en tilværelse der han ikke trenger å vise for omverden hvor flink han er. En plass der han kan få være liten igjen.

Til det stedet der Erik er tre år. Med bleie, plast-

bukse, body, smukk og tåteflaske. Det er hit han flykter når ting blir vanskelig, eller når han må slappe av.

DET ER IKKE lett å vite når det skjer. Det kan komme på handletur, hos venner, på flyet til Lanzarote eller på vei hjem fra jobb. Det kan gå uker mellom hver gang han kjenner behovet, men når det først skjer, er følelsen og lengselen sterk.

Det hender at han har med seg bleie på jobb. Godt skjult i en veske, men lett tilgjengelig når han føler behov for det. En tykk bleie er alt han trenger for å gå inn i baby-modus. På reise skjer det som oftest på hotellrommet etter en lang arbeidsdag. Det er først når buksen og dressjakken byttes mot den trygge følelsen av tjukk bleie Erik føler at han kan slappe av.

Når han kommer hjem etter en dag som i dag, vet han at det ikke er noen vei tilbake. Omtrent samtidig som skoene settes på skohyllen, har Erik glemt dagens møter. Hverdagsstresset, forpliktelsene og prestasjonsangsten blir plassert på en stol sammen med arbeidstøyet. Han trekker for gardinene på soverommet og tar ut en bleie fra garderobeskuffen. I det han finner fram smukken og lekene sine, senker skuldrene seg. Som liten var biler og lego favorittlekene. Det er de fortsatt. Dukken fra barndommen er lekekameraten når Erik er liten. Hun sitter på fanget hans når Erik kjører rally med bilene over parketten. Den grønne bilen krasjer inn i veggen. Nå er han helt inne i sin egen verden. Akkurat nå er det bare han, bilene og dukken. Ingenting annet eksisterer.

SOM FOR MAYA, er det først og fremst bleiene som tar Erik tilbake til det som ikke lenger er. Han er nøye med hvilken bleie han bruker, som de fleste infantilister. Erik bruker både Tena og Attends, som i følge en undersøkelse på nettstedet *abdls Scandinavia.com* er de mest populære blant infantilister i Skandinavia. Aller helst bruker Erik Attends. Det er en god, solid og sikker bleie. Slipp er den mest populære modellen blant bleieelskere. Den har plast på yttersiden og tep på sidene. Den typen Erik bruker, har kun én tape på siden. Han velger alltid den tykkeste modellen.

- En tykk bleie med slipp gir den ultimate babyfeelingen. Det skal føles at man har noe på seg, jo tykkere jo bedre!

Bleiene kjøper han hos bandasjister eller i sykepleieforetninger. Bleiene kan også bestilles på nett, noe Erik foretrekker. Da slipper han plagsomme spørsmål om blå resept. Han har ikke blå resept. Han har ikke lyst til å gå igjennom den lange prosessen med spørsmål og legeundersøking. Og han er redd for å havne i en digital database hvor navnet hans plutselig kommer ut i det offentlige.

DET ER IKKE tilfeldig hvilken bleietyper en infantilist foretrekker.

- Vi bruker hva vi brukte, skriver Dr. Tom Speaker i et e-postintervju.

Speaker er psykiatriker og sexterapeut med base

i Wisconsin, USA. Han er en av få i verden som har forsket på infantilisme. Doktorgradsarbeidet *Psychosexual Infantilism in Adults: The Eroticization of Regression* fra 1986 har vært en referanse for mange infantilister.

Speaker forteller at man kan avsløre alderen til en infantilist ved å se på hvilke bleier vedkommende bruker. Tøybleier og gummibukser hørte hjemme på 1930- og 40-tallet. Under krigen, spesielt i England, brukte man bomullstrekk over tøybleiene på grunn av mangel på lateks. Tøybleier og plastbukser var populært på 1950- og 60-tallet, mens infantilister under 50 år nesten utelukkende foretrekker voksenbleier.

Både Maya og Erik bekrefter Dr. Speakers tese. Når Maya kjøper bleier, er hun nøye med at den har slipp, og hun velger en modell som minner henne om bleiene hun brukte som barn. Erik bruker plastbukser over bleien, av samme modell som han brukte som barn. Det gjør at han lettere går inn i barnerollen. Buksene kjøper han på favorittnettstedet, *EMTE.se*.

DE FÆRRESTE LEGER, psykologer, sexologer og terapeuter har inngående kjennskap til infantilisme. Det er et tabulagt tema. Dessuten opplever ikke de fleste infantilister tilstanden som et problem, og går dermed ikke i terapi. Verken Maya eller Erik har gått til psykolog. For dem har infantilismen alltid vært noe de er nødt til å tilpasse hverdagen etter.

Dermed er det vanskelig å si hvor mange infantilister det finnes i verden. Tommy Siegel sto åpent fram for millioner av TV-seere på Jerry Springer Show i 1992. Samme Siegel gjorde en undersøkelse i USA på 1980-tallet som viste et omtrentlig antall på 10 000 personer. I dag tror Dr. Speaker at rundt en million av verdens befolkning er infantilister eller har bleiefetisj. Stemmer dette tallet, betyr det at det finnes cirka 1000 infantilister i Norge. Dr. Speaker understreker at dette er et tall man aldri helt kan få bekreftet.

Om kunnskapen er begrenset internasjonalt, er den nærmest fraværende i Norge. Thore Langfeldt er et unntak. Langfeldt er utdannet psykolog ved universitetet i Oslo og spesialist i klinisk psykologi og klinisk sexologi. Han er internasjonalt kjent, blant annet for sitt arbeid med barns seksuelle utvikling, og har hatt ABDL-pasienter siden 1970-tallet.

Infantilismen er vanskelig å forklare. Men Langfeldt er helt sikker på at det ligger savn fra barndommen i bunnen, i tråd med Dr. Speakers teori om historiske årsaker til valg av bleie. De fleste infantilister Langfeldt har snakket med oppdaget infantilismen i tidlig alder. Noen av klientene hans er i tolvårsalderen. De fleste har opplevd omsorgssvikt.

- I tilfeller der yngre søsken har fått en annen omsorg enn de selv har fått, kan behovet komme senere, mener han.

Langfeldt tror at sjalusi og mangel på nærhet og omsorg gjør at behovet kan dukke opp når infantilisten ser at noen bruker bleier eller har på seg mammaklær. Speaker mener at dette kan gi en form

Mannen. Erik er en godt voksen mann med en vanlig jobb. Med ujevne mellomrom trekker han seg tilbake fra hverdagen for å være liten. Da bruker han bleie og leker med biler og dukker.

Kvinnen. Maya er 18 år gammel og i ferd med å starte et selvstendig liv. Men aller helst vil hun være fire år, bruke bleie og tegne kruseduller.

for ro og trygghetsfølelse og skjer gjerne når personen føler seg utrygg, stresset eller er deprimeret. Å bli liten blir en forsvarsmekanisme.

Teorier om forsvarsmekanismer har sine røtter hos Sigmund Freud og psykoanalysen. Freuds datter Anna Freud var den første som satte forsvarsmekanismene i system. Hun introduserte temaet i boken *The Ego and The Mechanisms of Defense* (1936). I forbindelse med infantilisme er forsvarsmekanismen *regression* - tilbakeføring - spesielt interessant. Anna Freud beskriver tilbakeføring som en slags konflikt-håndtering. Når en person kommer i en uhandterbar situasjon går han eller hun tilbake i mental alder til den tiden der personen følte seg trygg.

MANGE AV INFANTILISTENE tror tilstanden skyldes sengevæting som barn. Langfeldt er ikke enig.

- Det er jo mange barn som er sengevætere og de aller fleste blir jo ikke infantilister.

Han tror derimot at barn som bruker bleie lenge kan utvikle en slags fetisj-relasjon til bleie, men at det er knyttet til alt rundt bleiene og intimiteten. Men det er vanskelig å generalisere.

Tidligere nevnte Bob Grey har en annen teori om hvorfor noen blir infantilister. Han har gjort flere undersøkelser om temaet ved å intervjuer både infantilister som har et ikke-seksuelt tilnærming og personer med seksuell fetisj for bleier. Intervjuene viser at mange fikk pottetrening i uvanlig lav alder. Ifølge Greys teori ville de ikke hatt slike behov dersom de hadde fått lov til ha på seg bleie til normal alder.

HVA ER EGENTLIG dette? Har det til alle tider eksistert mennesker med et behov for å trekke på seg bleie, eller er infantilisme et moderne fenomen?

Det er et vanskelig spørsmål. Parafilier er en del av menneskeheten, og har alltid vært det, forteller Thore Langfeldt. Det finnes referanser til infantilisme allerede på 1500-tallet, sier han.

Trangen til å uttrykke dette ved å bruke bleie, derimot, er et moderne fenomen. Slik er parafilier: Behovet, selve drivkraften bak, er det samme, men det konkrete utslaget vil være tidsbestemt.

Maya ville med andre ord trolig ha funnet en annen måte å være liten på for noen hundreår siden. Det er en del av henne, og ville ha vært det uansett hvor hun hadde bodd. Erik også.

ERIK VAR SENGEVÆTER som barn. Han har også lurt på om det er grunnen til infantilismen. Sengevætingen varte til 15-årsalderen, og allerede som femåring begynte tankene rundt bleiebruken. Burde han ikke slutte med bleier? Det mente i hvert fall moren hans.

Han var egentlig ikke så plaget selv. Det var mer at det plaget andre. Han hadde jo bare problemer med å holde seg. Det var en del av ham. Visst var det vanskelig og flaut til tider. Han kunne ikke overnatte hos folk, dra på klassetur. Han gikk sjelden på fest.

Men Erik fant heldigvis en «bleiekompis». Nabo-

guttungen viste seg å ha samme problem, og uten at de egentlig snakket så mye om det, var bleiene den bindende lenken i vennskapsforholdet. Vennens to eldre søstre ble «mødrene» deres.

På besøk hos nabogutten ble Inge badet, matet og passet på av søstrene. Han følte seg privilegert som kunne være akkurat sånn som han ville - en liten babygutt som fikk kos og nærhet.

- Det var deilig og litt flaut på samme tid. Det var akkurat som om jeg fant ut der og da hvem jeg var og hva jeg likte!

Erik ble tenåring. Han ville gå på fest, henge med venner og bli forelsket. Men Erik brukte bleie.

Han ble en mester på unnskyldninger.

Moren hans hadde gitt opp håpet om at Erik skulle bli fri fra inkontinensen, og var nøye med at han skulle ha bleie på til alle tider for å unngå uhell. Erik husker at han likte oppmerksomheten fra moren. Han likte at hun maset om bleieskift, og aller best likte han at hun skiftet på ham. Hun stolte ikke på at Erik fikk bleien på ordentlig selv.

EN SOMMERDAG RETT før han fylte 15 år, sluttet Erik å tisse på seg. Det ble et vendepunkt i Eriks liv. I hvert fall for en stund. Han ble mer åpen, selvtiliten kom tilbake. Han ble plutselig sosial. Livet ble mindre

komplisert. Han trengte ikke å være redd for at noen skulle oppdage bleiene.

Så kom lørdagen som skulle snu alt tilbake igjen. Etter en nokså uskyldig ungdomsfull våknet han i en klissvåt seng. Nå som alt hadde gått så fint! Tankene var mange, men det var ikke så skummelt likevel, husker Erik. Snarere tvert imot.

Følelsen av den kroppsvarme væsken mellom lårene framkalte et savn etter bleier og alt som var forbundet med bleiebruken. Kanskje aller mest oppmerksomheten og nærheten fra mor. Følelsen av å være liten og uskyldig. Bleiene hadde jo vært en del av han hele livet. Uten dem var han ikke Erik.

Terapi. Når Maya tegner, er hun helt inne i sin egen verden. Det er terapi for sjelen.

Det var der, i den klissvåte sengen tidlig en sommermorgen i 1982, det begynte på alvor: Livet som infantilist.

Snart gikk lommepengene til leker og bleier. Han fant smokk og tåteflaske i en eske som moren hadde spart. Babyutstyret forsterket følelsen av å være liten. Så fort han var alene hjemme, forsvant han inn i sin egen verden. Han trivdes på skolen og følte seg elsket. Han hadde det nokså greit, syntes han. Det var bare så befriende, så deilig å slippe å tenke på skoleprøver, tentamen og utdanning.

Men denne rosenrøde verden til en «treåring» ble fort snudd opp ned på. Når Erik var tilbake i virkeligheten, kom tankene. Var han alene om å føle det sånn? Barndomsvennen hadde jo hatt samme problem, men de hadde skidd fra hverandre for flere år siden. Hva hvis ingen følte det sånn som han? Hva hvis han aldri kunne skaffe seg kjæreste, leve livet han ønsket? Hvordan ville han finne en partner som forsto og aksepterte ham? Ville han bli nødt til å gi opp en del av seg selv? Ville han klare det?

Erik gikk med slike tanker i mange år. Helt fram til 1985, da han fant en annonse i et pornoblad: «Nanny søker voksne babyer for barnepass». Erik husker at han leste annonsen igjen og igjen. Var han en voksen baby? Jo, han var jo det.

Han ringte aldri, men kjente på lettelsen. Det var flere der ute! Han kunne puste litt roligere.

MAYA BLE FØDT omtrent samtidig med at Internett kom til norske hjem, og har aldri hatt problemer med å finne informasjon om infantilisme.

For Erik var det annerledes. I 1997 skrev Erik søkeordet «diaper» i den gamle søkmotoren altavista. Det var begynnelsen på en ny tid. Ett år tidligere var nettstedet abdlscandinavia.com startet. I dag er det Skandinavias største ABDL-nettsted med rundt 5500 medlemmer. Ved dette tidspunktet var det flere nettsteder for infantilister i både USA, deler av Europa og Asia. I Norge var fenomenet kjent først og fremst innen lukkede miljøer som BDSM-klubber (bondage, dominans og sadomasochisme).

For Erik åpnet en helt ny verden seg.

På 1960- og 70-tallet var voksenblader som *The Advocate*, *Penthouse Letters*, *Forums* og *Variations* arena for infantilister, som skrev personlige brev og annonser. En av infantilismens pionerer var «Florence», en bestemor fra California og eier av Amber Enterprises - en liten bedrift som spesialiserte seg på klær til transvestitter. Tidlig på 1970-tallet utviklet hun bladet *The Play Pen*, som trolig var den første publikasjonen for infantilister. *The Play Pen - The Magazine for The Adult Baby* het den første utgaven, som kom ut i 1974.

I følge Bob Grey, grunnleggeren av understanding.infantilism.org, var det Florence som var først ute med benevnningen «Adult Baby». Før Florence døde i 1997, ble Amber Enterprises solgt til en annen viktig person i infantilismens historie - Tommy Siegel. Siegel, som ble født på begynnelsen av 1930-tallet og

som vi allerede har omtalt som en av Amerikas første åpne infantilister, grunnla Diaper Pail Friends (DPF) i 1980, som er den største og eldste organisasjonen dedikert til ABDL. Gjennom DPF fikk mange bekreftet at de ikke var alene.

EN DOPAPIRHALE SNIKER seg ut baderomsdøren og Pepsi Max-flasker lager oversvømmelse i en blå ikea-bag. På kjøkkenbenken står funlight-saftflasker på rekke og rad. Tåteflasker ligger opp ned til tørk. Maya prøver å rydde, men hun har så mye annet å tenke på. Det er mye som må gjøres i den nye leiligheten.

Maya drømmer om å gifte seg og få barn. To jenter

I barndommen. Bilen og dukken er viktig i Eriks liv. Han kan sitte i timesvis og kjøre bilene fram og tilbake over gulvet.

og en gutt. Hun har allerede bestemt at de skal hete Åse-Maria, Maya-Kathrine og John-Mattias. Men familiedrømmen må vente til hun er ferdig med infantilismen, til hun vokser opp.

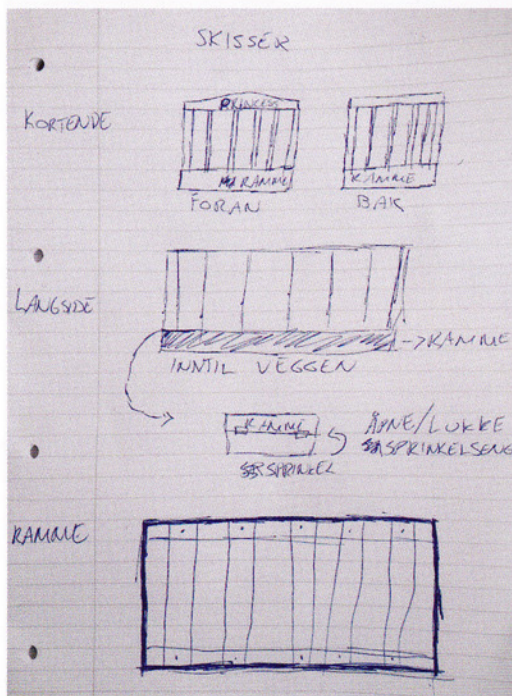
Hvis hun noen gang kan bli ferdig. Hvis hun noen gang vil bli ferdig. Det vet hun ikke.

Alt hun vet nå er at det nye rommet snart skal stå klart. Maya tar fram en halvferdig tegning, en skisse på et rom med sprinkelseng og stellebord.

- Blir det ikke fint? Det kan jeg love deg at det blir! På stuebordet ligger et åpent hefte med et bilde av Maya. Hun har rosa genser og musefletter. Hun smiler. Under bildet står det: «Maya 4 år». Maya fikk

heftet i gave da hun sluttet i barnehagen. Når hun snakker om barnehagen, får hun samme smil som jenta på bildet. Når hun tenker tilbake på museflette-tiden, da overleppen var brun av O'boy og kinnene bringebærrøde, senker roen seg over henne.

Maya liker ikke å tenke på det vonde som har vært. Hun hadde mast sånn om søsken. Hun ville så gjerne ha noen å ta seg av. Noen å bli glad i. Da hun var åtte år, ble broren hennes født med en alvorlig sykdom. Etterpå ble livet aldri det samme. Hun følte seg forlatt. Hun elsker jo broren sin over alt på jord. Det er bare det at moren hennes og stefaren, som hadde vært der bare for henne, plutselig ga så mye

Planer. Barnesengen er Mayas store prosjekt. Hun vet nøyaktig hvordan den skal se ut. Hun trenger bare penger til å bygge den.

oppmerksomhet til en annen. Hun ble ikke sett sånn som før. Den lykkelige barndomen var over. Siden har lykken aldri kommet tilbake.

Maya kjederøyker når hun snakker om oppveksten, og spesielt når hun snakker om overgrepene en fremmed mann utsatte henne for for bare noen år siden. Hun ser ned på en bunke papirer som ligger på fanget. En tåre triller nedover kinnet og ned på arkene. Politiforklaringen om overgrepet er tungt lesestoff.

Hun hadde behov for nærhet, og det hadde han lovet henne. Hun ville bare være liten hos en som var voksen. Hun trengte det som hun aldri hadde hatt.

En far. Hun var 14, han var 45. Han skulle gi henne alt dette, det hadde han sagt. På chat over internett. Mayas biologiske far var aldri der. Hun tenker ofte på ham. Det var nok derfor alt føltes som et svik da stefaren fikk en sønn. På stuebordet ligger den eneste gaven hun har fra sin far - et hjerte i rustfritt stål med et lærbånd gjennom.

PÅ KJØKKENBORDET LIGGER en haug bøker. Maya er glad i å lese og elsker dokumentarer. Helst bøker med sterke fortellinger, om modige kvinner og barn som har hjertet på rett plass og som kjemper i en urettferdig verden. Litt som Maya selv. Hun er omsorgs-

Puslespillet. Erik liker å sysle med puslespill. Det holder tankene på avstand. Han vil gjerne ha hjelp med bitene når han står fast.

full, generøs, godtroende og naiv. Og hun er modig. For hun klarer å kjempe til tross for alt det vonde. Maya bærer rundt på en håndskrevet lapp:

«Å være liten er uskyldig, du kan gjøre nesten hva du vil, være deg selv. Du blir elsket, tatt hånd om, blir vugget i søvn og får følelsen av at alt blir bra. Du ser verden gjennom et barns øyne der og da. Et barns verden er den perfekte verden.»

MAYA HAR VÆRT medlem på nettstedet ABDL Scandinavia i flere år. Allerede i begynnelsen av tenårene studerte hun profilbildene i jakten på likesinnede.

Maya søker etter noen, helst en mann, som vil gå inn i rollen som voksen. En farsfigur til lille Maya. En person som har lyst til å ta vare på en liten jente med et enormt nærhetsbehov, ei jente som liker å ligge i armkroken, bli lekt med, skiftet på og matet.

For en AB-jente som søker «far», er det et rimelig stort marked der ute. Det er flere menn enn damer i ABDL-miljøet. Statistikk fra ABDL-Scandinavia viser at omtrent 80 prosent er menn, de aller fleste med bleiefetisj. Den typiske infantilisten er, ifølge samme nettsted, en heteroseksuell mann på rundt 30 år.

Dr. Speaker har en teori om at den mannlige overvekten kan skyldes at menn har kjønnsorganet på ut-

siden. *Outside plumbing*, kaller han det. Hos kvinner ligger kjønnsorganet som kjent på innsiden.

Tenning oppdages lettere visuelt enn følelsesmessig, argumenterer Dr. Speaker.

Denne teorien trodde også Thore Langfeldt på før, på 1970-tallet. Nå mener han at forklaringen ligger på et dypere plan. Gutter knytter ikke relasjoner på et like nært og intimt nivå som jenter, og jenter har en annen avhengighet til sine foreldre enn de fleste gutter. Lek er knyttet til det relasjonelle på en annen måte hos jenter. Det kan gjøre at en manns behov for nærhet kommer til uttrykk senere i livet.

- Det er mer naturlig at jenter tar hånd om en baby eller en dukke. De passer på en bamse som skal legge seg og redder den fra regnet utenfor, mens gutter går og legger seg med Spiderman, forklarer Langfeldt.

Mannen som kaller seg Bamsen og er medlem av ABDL-Scandinavia, har en annen teori. Bamsen har amatørforsket, på egen hånd, på temaet infantilisme. Han forteller at det finnes ulike teorier på kjønnsfordelingen internt i miljøet.

- En teori sier at fetisjen er omtrent likt fordelt mellom kjønnene, men at det spesielt er to faktorer som gjør at det er så mange flere menn i miljøet: Jenter har mindre behov for seksuell utlevelse og søker seg sjeldnere til nettforum. De får dekket sine «behov» hjemme for seg selv, eller i venninnegjengen. Den andre faktoren er at det er så mange «kåte griser» som jager jenter på nettsteder, sier Bamsen.

Dr. Speaker mener at jenter oftest søker «*daddy-little*»-relasjoner, og dette finner de ofte utenfor miljøet, noe som gjør at det er færre jenter i cyberspace.

FOR MAYA HAR det aldri vært et problem å treffe like-sinnede. Siste helg var hun på besøk hos en gutt som hun traff via ABDL Scandinavia. Da fikk hun det hun trenger aller mest - nærhet. Selv om hun ikke har lyst til å gå inn i et forhold akkurat nå, drar hun gjerne på slike sporadiske treff.

FOR MENN SOM leter etter damer, er det ikke like enkelt som for Maya å finne noen som vil ta vare på en. Jan er en 50-åring som kaller seg selv for DL. Han har vært bleieelsker så lenge han kan huske. Da internett gjorde det mulig, ble Jan en del av ABDL-miljøet. Han har nok av erfaring fra oppløste forhold til kvinner som ikke deler hans interesse, til å vite at like barn-og-voksne leker best. Da han ikke klarte å finne seg en partner på «vanlig måte» - gjennom internett - valgte han å kontakte en «nanny». Denne nannyn bor like over grensen til Sverige og betyr mye for mange i dette miljøet. Hun tilbyr omsorgstjenester for voksne babyer, der stell, bleieskift, mating og lek er en del av pakken.

«Dame i moden alder tilbyr barnepass» sto det i annonsen. Jan tok kontakt. Uken etter satt han på toget over grensen og ble møtt av en velkledd dame. Besøket overgikk alle forventninger.

- Det var full service i et helt døgn. Hun gjorde ting

som man aldri kan be en «vanlig» dame om!

Da Jan kom inn i leiligheten til nannyn, fikk han øyeblikkelig oppmerksomhet og ble fratatt muligheten til å gjøre hverdagslige ting selv. Hun ble Jans mamma og passet på at han fikk på seg bleie og et par bukser som kalles for «*Spreader pants*». De er sydd på en spesiell måte som gjør at man ikke kan gå. Man må krabbe. En lakserende stikkpille er en naturlig del av servicen. Den setter i gang systemet og gjør at det snart blir nødvendig å skifte bleie. Det er nettopp bleieskift og stell som er poenget med oppholdet.

- Jeg føler jeg fikk veldig mye for pengene, sier Jan. For rundt en tusenlapp fikk han mat, stell og over-

«Det var full service i et helt døgn. Hun gjorde ting som man aldri kan be en «vanlig» dame om! Jeg føler jeg fikk veldig mye for pengene»

JAN | INFANTILIST PÅ NANNYBESØK

natting. Hun var godt mammamateriale og god på omsorg. Det var ikke noe tull og tøys. Av med bleie og vask - så på med ei ny en. Enkelt og greit.

Nå er Jan bitt av nannny-basillen. Dessverre går det rykter om at nannyn har sluttet sin virksomhet. Hun svarer ikke på henvendelser.

Jan drømmer om å finne kjærligheten i en ABDL-kvinne. Men først håper han at nanny skal komme tilbake.

Ifølge Jan tilbyr ikke nannyn hans seksuelle tjenester. Ifølge kilder på ABDL Scandinavia finnes det flere medlemmer som tilbyr «barnepass», og det er uklart hvilken hensikt som ligger bak tilbudet. Noen tar opp til 3000 kroner for en times «pleie».

Det finnes land hvor barnepass for voksne er betydelig mer vanlig enn i Norge. Storbritannia er et eksempel. Der finnes det «barnehager», såkalte Adult Baby Nurseries, som tilbyr skreddersydde «servicepakker» for både AB og DL - eller for dem som er begge deler. Opplegget ligner på tilbudet til Jans nanny, men de engelske barnehagene er betydelig bedre utstyrt, og noen er registrerte firmaer. Et søk på google.co.uk gir et titall engelske nurseries. Et av dem er *Happy 2 Nappy Nursery* som ligger i Kent. Eieren som selv er AB tilbyr barnepass av en dame som han kaller for «ekte britisk nanny».

Gjestene tilbys eget barnekammer med sprinkleseng, spisestol i voksenstørrelse, bamser, gyngesetter, barneklær, bleier, smykker, tåteflasker og en ekte AB-dukke som man kan leke med og skifte bleier på for en ekstra avgift. Sprinklesengen har en låsefunksjon, slik at nannyn har kontroll på at babyen ikke rømmer. Personlige ønsker diskuteres med nanny i forkant av besøket. Det er noe uklart om utvalget inkluderer seksuelle tjenester. For den som ønsker det, tilbys mating fra en spesiell brystholder som inneholder varm melk. Nanny kan være streng og bruke straffemetoder, både verbalt og fysisk. I følge nettstedet tilbys også tjenester for transvestitter, stuepiker og ulydige skolegutter. Et opphold her koster fra £90 (for to timer) opp til £475 for et døgn.

JAN HAR VÆRT gift, men forholdet ble komplisert på grunn av bleie-fetisjen. Kona til Jan klarte aldri å akseptere at han hadde en slik interesse og tvang han til psykologen. Jan gikk med på vilkårene og tok psykologtimer. Ikke fordi at han trodde han kunne kureres, men fordi han ville redde ekteskapet.

Det ble nesten fem år hos psykologen før forholdet gikk i stykker. Jan elsker fortsatt bleier.

Sammen med kona fikk han en datter. Jan var livredd da han ble far. Den vanligste misforståelsen er at infantilisme forbindes med pedofili.

Dr. Speaker jobber som terapeut for seksualforbrytere. Han har 30 års yrkeserfaring og har hatt mer enn 1000 pedofile klienter. Han har aldri møtt en infantilist som har pedofile tendenser - eller omvendt. Likevel sliter de fleste infantilister med denne tankegangen. Infantilister kan bli «opphisset» av å se på en mor som ammer et barn, eller ved å se på barnetøy. Men denne tenningen har ikke noe med selve barnet å gjøre. *Nepiophilia* er det formelle navnet på en person som har bleifetisj og blir opphisset av det materielle, slik som bleier og barneklær. *Autonepiophilia* er benevnningen på en person som liker både det materielle og selve situasjonen som barnet er i. Infantilister vil være i barnets situasjon, de blir ikke opphisset av barnet.

MAYA SLITER IKKE voldsomt med å finne en et menneske som på kort sikt kan gi henne den nærheten hun søker. Men infantilismen gjør at det ikke bare vil bli enkelt å finne en mann hun kan få barna Åse-Maria, Maya-Kathrine og John-Mattias med. Hun er ikke engang sikker på at det går å kombinere familieliv med infantilismen. Skal familiedrømmen bli virkelighet, må lille Maya bli stor. Men det er lite trolig at en psykolog kan drive barnet ut av henne.

Thore Langfeldt har hatt ABDL-klienter siden 1970-tallet. Han har ikke støtt på et eneste tilfelle hvor personen har klart å bli helt kvitt infantilismen.

- Du kan hjelpe dem til å få seksuelle relasjoner som fungerer uten at de må ha med infantilismen, men det er vanskelig å bli kvitt den. Til syvende og sist er infantilismen forbundet med tilknytning og en

«Det er vanskelig å bli kvitt infantilismen. Den er forbundet med tilknytning og en form for relasjonsskade»

THORE LANGFELDT | PSYKOLOG

form for relasjonsskade, sier han.

Før tilknytningsteoriene ble tatt i bruk innen sexologien og psykologien på 1990-tallet, hadde man få redskaper og teorier. Atferdsterapeuter i England og USA drev avvenningscentre med straffe- og belønningsmetoder, der eierne ble søkkrike. Ikke ulikt måten man prøvde å avvenne homofile på før, eller metodene man brukte for djevelutdrivelse. Langfeldt vet om nordmenn som har betalt flere hundre tusen for avvenningskurs. Noen slike institusjoner eksisterer fortsatt.

- For eksempel måtte man ta en pille som gjorde en kvalm som straff for å ha tenkt infantilistiske tanker, forteller Langfeldt.

Som Langfeldt mener Dr. Speaker man kan lære seg å leve et vanlig liv og skape relasjoner utenom infantilismen. Men tankene vil alltid være der.

- Det er omtrent som å få en person å slutte å være homofil, mener han.

Mange infantilister sier selv at de er avhengige. Erik har prøvd å kvitte seg med behovet for bleier mange ganger, men det kommer alltid tilbake. Det har gått måneder uten at han har følt på det, men plutselig er behovet tilbake, og når han først lar tankene komme, er det umulig å stoppe.

- Det samme vil skje hvis en tørrlagt alkoholiker tar seg en drink. Da finnes det ikke noen utvei. Da er det på'n igjen, sier han.

MAYA FØLER SEG ikke som en alkoholiker. Det er bare det at det ikke finnes noen alternativer til infantilismen. Hun ønsker at den skal være en del av henne - og sånn er det bare.

Livet ville nok vært mindre komplisert uten infantilismen, men det får så være.

Men hva skjer den dagen lille-Maya, hun som er fire år, plutselig begynner å vokse, og blir seks år, ti år? Og tenåring?

Det skjer ikke med alle, på langt nær. Men det

Lekent. 18-åringen med stort ordforråd blir borte når Maya går inn i sin rolle som liten. Hun blir en fireåring med blå kosedrakt som sutter på en smukk og går helt inn i leken. Og den voksne mannen Erik finner en barnslig glede i bilene sine når han er liten.

finnes eksempler på infantilister som er blitt voksen - for andre gang i løpet av livet.

VI KAN KALLE henne Sara. Sara var sengevæter til hun fylte 10 år. Et par år etter at hun sluttet å tisse i senga, begynte behovet for bleier å melde seg igjen. Det var ikke bleiene som var viktigst for Sara. Det handlet mer om behovet for å være i barneverden. I den verden var hun fem år, for det var først da hun ble seks at livet begynte å bli vanskelig.

Mor var narkoman og stefaren voldelig. Sara fikk aldri være barn. Hun var mor for sin egen mor, som var konstant ruset. Sin biologiske far møtte hun da

hun var 18 år. Da satt han i fengsel.

- Det var total omsorgssvikt hjemme hos oss og jeg levde i konstant frykt, forteller hun.

I begynnelsen av ungdomsskolen er det viktig for andre å bli voksne. Sara drømte om å bli barn igjen. På abdlscandinavia.com, eller diaper.nu som nettstedet het tidligere, fant hun en mann som ønsket å bli hennes «far». Han var 17 år eldre. Bare noen måneder senere flyttet Sara inn hos den nye mannen for å kutte alle bånd og være liten 24 timer i døgnet. Det var langt til naboen, og hun kunne leke i sandkasser og i regnklær uten å bli oppdaget.

Sara følte at hun måtte oppleve barndommen på

nytt for å noen gang få en sjanse til å leve et normalt liv. I løpet av de tre årene hos sin nye far, vokste hun. Hun startet på femårsstadiet, men etter et par år begynte hun å føle seg mer som en tenårings. Hun ville bli større, ta ansvar og gå på skolen. Forholdet til «faren» ble dårlig. Han ønsket en baby. For han var forholdet en lek, for Sara var det blodig alvor.

De «enkle» tankene om lek og moro hadde utviklet seg. Hun var klar til å ta tak i livet sitt. Hun ville ut og møte utfordringer og ta opp skolen på nytt. Hun ville ha en framtid. Forholdet tok slutt og Sara flyttet. Hun fullførte videregående og studerer i dag til pilot.

Behovet for å være liten har forsvunnet. Nesten.

Det skjer fortsatt at hun føler for å bli liten, men nå er det mer får å roe seg ned i en stressende hverdag, og det har ikke overtak over livet hennes lenger. Hun savner fortsatt mannen som var tilstede mer for henne enn hennes riktige far noen gang hadde vært.

SARAS HISTORIE ER ikke typisk. Men det er ikke umulig at det samme, en dag, vil skje med Maya.

Men det skjer ikke nå. Ikke i dag.

DØREN TIL BARNEROMMET er alltid lukket. Maya er nøye med dette, hun vet jo ikke hvem som kommer på besøk. Jeg går inn gjennom døren og lyset fra en skyet junihimmel trenger igjennom det fargerike alfabettrykket på gardinene. På gulvet sitter Maya sammen med Julius, Bobo, Fifi, Snøhvit, Heffalumpen, bamser, tigrer, bjørner, esler, katter og andre kosedyr. De har alle navn og Maya husker nøyaktig når hun fikk dem og av hvem.

Maya tar opp ett og ett kosedyr. Hun stryker pelsen på tigreren før den får en stor klem. Nå snakker hun til Tiger med liten stemme. 18-åringen med stort ordforråd er borte. På gulvet sitter en fireåring med blå kosedrakt og sutter på en smukk.

I en liten dukkeseng ved siden av en stor seng med et rosa sengeteppe ligger dukken Sunniva. Maya løfter opp Sunniva. Det er på tide med mat og Sunniva får en tåteflaske inn i den bittelille trutmunnen. Maya vugger henne fram og tilbake, stryker det lille dukkeansiktet og kysser pannen hennes. Sunniva er den store kjærligheten. Dukken har vært med henne siden hun var liten, i solskinn og uvær, gjennom vonde minner og koselige stunder. Under vinduet har hun brettet et rosa teppe. Det er et provisorisk stellebord, som hun skal bruke til hun kjøper et ordentlig et. Der skal Maya bli skiftet på når hun har voksne på besøk, og der kan hun skifte på andre babyer. Maya kan nemlig innta rollen som mor av og til. Ikke det at hun liker det spesielt godt, eller at hun får noe ut av det. Nei, det er egentlig mest fordi hun ønsker å gi andre den samme opplevelsen av å være liten hos noen som er stor. Hun ønsker at andre også skal kunne føle trygghet, nærhet og ro.

Hun strekker seg etter tegneblokken. Maya er kreativ både som stor og liten, men mest som liten. Hun elsker å male og bruker lang tid på å fargelegge. Det er stille i rommet, bortsett fra den raspende lyden fra pennen som går over arket og suttelydene fra prinsessesmukken.

Jeg ser på Maya som er helt inne i sin egen verden. Nå er alle vonde tanker borte.

MAYA BER MEG å lese høyt fra en bok. Maya er vant ved å leke alene, selv om hun aller helst vil bli passet på. Jeg leser og Maya lytter. Jeg skjølver litt i stemmen. Maya er helt rolig.

Jeg lurer på om jeg gjør det riktige. Maya vet at hun gjør det riktige. Det er ingenting i verden som kan ta tryggheten fra henne nå.